

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/120/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712213905
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6712213905.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci navrhovateľa: Y. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X.. Y.. Š. XX, XXX XX A., občan SR, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Ulianko & Holčík, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 41, 960 01 Zvolen, IČO: 36 856 517, proti odporcovi: Slovenská republika - zast. Generálnou prokuratúrou SR, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o zaplatenie 1668,65 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 1668,65 € spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1668,65 € od 03.09.2012 až do zaplatenia, ako aj trovy konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 461,64 €, čo predstavuje trovy právneho zastúpenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Podaným návrhom doručeným Okresnému súdu Zvolen dňa 10.09.2012 sa navrhovateľ domáhal zaviazat' odporcu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ktorá vznikla titulom trov právneho zastúpenia vrámci trestného konania vedeného voči navrhovateľovi, a to v celkovej výške 1668,65 € spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 661,20 € od 03.09.2012 až do zaplatenia s tým, že táto suma pozostáva zo sumy vo výške 1277,40 €, ktorú zaplatil navrhovateľ obhajcovi z titulu odplaty za poskytnutú právnu pomoc v súvislosti s jeho obhajobou v predmetnom trestnom konaní a zo sumy vo výške 391,25 €, ktorú zaplatil obhajcovi titulom náhrady hotových výdavkov týkajúcich sa zastupovania v konaní Okresného riaditeľstva Policajného zboru (OR PZ) Banská Bystrica (BB) ČVS: ORP 373-OZ-BB-2011.

V priebehu konania na návrh navrhovateľa Okresný súd Zvolen pripustil zmenu návrhu uznesením č. k. 13C 120/2012-78 zo dňa 15.04.2013 v tom zmysle, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1668,65 € spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1668,65 € od 03.09.2012 až do zaplatenia, ako aj trovy konania, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že uznesením OR PZ BB, Úradu justičnej a kriminálnej polície (ÚJaKP) PZ zo dňa 18.10.2010 sp. zn. ČVS: ORP-2039/1-OSV-BB-2009 policajť podľa 206 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol o stíhaní navrhovateľa ako obvineného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Navrhovateľ si dňa 26.02.2010 zvolil za obhajcu JUDr. Michala Holčíka, advokáta a konateľa spoločnosti Ulianko & Holčík, s.r.o. so sídlom Nám. SNP 41, Zvolen, IČO: 36 856 517, ktorého písomne splnomocnil obhajobou v predmetnej trestnej veci, a to až do jej právoplatného skončenia. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného obhajcu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Uznesením Okresnej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 19.11.2010 sp. zn. 1Pv 2/2010 prokurátor okresnej prokuratúry sťažnosť navrhovateľa podanú proti

uznesení o vznesení obvinenia zamietol. Na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica bolo na Okresnom súde Banská Bystrica vedené trestné konanie pod sp. zn. 1T 119/2011. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 04.01.2012 sp. zn. 1T 119/2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.01.2012, bola trestná vec navrhovateľa postúpená Obvodnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy v Banskej Bystrici z dôvodu, že žalovaný skutok nie je trestným činom, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný ako priestupok. Ako je zrejmé, navrhovateľ si v predmetnom trestnom konaní zvolil za obhajcu advokáta. Navrhovateľ ďalej v svojom návrhu poukázal na čl. 46 ods. 3 Ústavy SR a na paragrafy 1 ods. 1 písm. a), 3 ods. 1, 5 ods. 1, 6 ods. 1, 6 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ďalej poukázal na Uznesenie NS SR zo dňa 18.08.2010 sp. zn. 4MCdo 15/2009, ako aj na nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 25/2011 zo dňa 24.03.2011.

Súd skúmal vecnú legitímáciu účastníkov konania, ktorou sa rozumie hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci, pričom aktívnu legitímáciu má navrhovateľ a pasívnu má odporca. Účastníci konania musia disponovať vecnou legitímáciou. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav podľa hmotného práva, podľa ktorého účastník konania je subjektom práv alebo povinností, ktoré sú predmetom sporu. Nedostatok pasívnej legitímácie znamená, že niekto, o kom navrhovateľ tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nositeľom hmotnoprávnej povinnosti nie je. Určenie právneho subjektu, ktorý v danom prípade je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, má zásadný význam z hľadiska určenia vecnej pasívnej legitímácie na strane odporcu. Pasívna legitímácia účastníka konania Slovenskej republiky je nespochybniteľná. Posúdenie, ktorý orgán je príslušný konať v mene štátu má však len procesný význam z hľadiska predmetu sporu. Otázka, ktorý orgán štátu vzhľadom na obsah a povahu daného sporu má v mene odporcu konať, nie je otázkou pasívnej legitímácie odporcu. Zistené nedostatky v zastúpení odporcu majú povahu nedostatku procesných podmienok konania (R48/1967). V prípade, ak súd je toho názoru, že za štát má konať iný orgán, ako bol označený účastníkom konania v návrhu, je povinný sa postarať o odstránenie procesnej vady návrhu. Pri odstraňovaní tejto procesnej vady návrhu je súd povinný navrhovateľa poučiť o tom, ktorého štátneho orgánu sa prejednávaná vec týka. Dokonca aj v prípade, ak navrhovateľ neoznačí správne štátny orgán, ktorý konal v mene štátu, je súd povinný v záujme rýchlo vedeného konania konať s orgánom, ktorý je oprávnený v týchto vzťahoch menom štátu vystupovať.

Podľa § 21 ods. 4 veta šiesta O.s.p., za štát pred súdom koná štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu.

Podľa § 79 ods. 1 veta šiesta O.s.p., ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 2 O.s.p., ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Predmetný návrh je podaný proti odporcovi, v mene ktorého koná príslušný orgán v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., pričom je povinnosťou navrhovateľa označiť tento orgán. Navrhovateľ v pôvodnom návrhu označil Ministerstvo vnútra SR, u ktorého zároveň podal žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

Ministerstvo vnútra SR listom zo dňa 23.08.2012, ktorý prevzal navrhovateľ dňa 03.09.2012 žiadosť navrhovateľa nevyhovel z dôvodu, že v danom prípade podľa jeho názoru nebolo zrušené alebo zmenené rozhodnutie pre nezákonnosť príslušným orgánom. Následne navrhovateľ podal predmetný návrh na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, v ktorej taktiež označil Ministerstvo vnútra SR za orgán konajúci v mene odporcu.

Podľa § 1 písm. a) Zákona č. 514/2003 Z. z., tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Je nepochybné, že pasívne legitimovaným je Slovenská republika a bolo vecou navrhovateľa označiť aj zastupujúci orgán, keďže predmetom konania bola náhrada škody, ktorá mala byť navrhovateľovi spôsobená nezákonným rozhodnutím vo výške 1668,65 €. Ustanovenie § 4 Zákona č. 514/2003 Z. z. upravuje, ktorý orgán koná v mene štátu, čo vyplýva aj z nadpisu tohto ustanovenia: Orgán konajúci v mene štátu.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. v znení do 31.12.2012, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

- a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak
  1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
  2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
  3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,
- b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru,
- f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

Podľa § 4 ods. 1 písm. a), b) a f) Zákona č. 514/2003 Z. z. v znení od 01.01.2013, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

- a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak
  1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
  2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
  3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,
- b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a
  1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
  2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,
- f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Zákonom č. 412/2012 Z. z. bol zákon 514/2003 Z. z. zmenený, pričom daný zákon nadobudol účinnosť dňa 01.01.2013. Keďže touto novelou nebolo dané prechodné ustanovenie a ide o procesnoprávny predpis, nakoľko upravuje zastupovanie Slovenskej republiky, tak pre ďalšie konanie od 01.01.2013 sa aplikuje znenie dané novelou - zákonom č. 412/2012 Z. z.. Na základe uvedeného súd v konaní ďalej konal s Generálnou prokuratúrou SR ako orgánom konajúcim v mene SR, hoci navrhovateľ pôvodne v návrhu označil tento orgán Ministerstvo vnútra SR, na ktorom podal aj žiadosť o predbežné prerokovanie, čo správne označil, avšak zmenou zákona došlo k zmene konajúceho orgánu v mene SR, súd v zmysle citovaného ustanovenia po poučení a po oboznámení účastníkov konania s uvedeným, so súhlasom navrhovateľa ďalej konal s Generálnou prokuratúrou SR ako orgánom konajúcim v mene SR v danom konaní. Pre dané konanie súd aplikoval zákon č. 514/2003 Z. z..

Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ods. 2., ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Súd mal preukázané, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 23.05.2012 žiadal prerokovanie nároku na náhradu škody titulom vzniknutých trov právneho zastúpenia vo výške 1277,40 € na základe vystavenej faktúry č. 12800067 a titulom hotových výdavkov vo výške 391,25 € v zmysle vystavenej faktúry č. 12800091 týkajúcich sa zastupovania v konaní OR PZ BB ČVS: ORP 373-OZ-BB-2011.

Súd mal zistené, že uznesením OR PZ BB, ÚJaKP PZ zo dňa 18.10.2010 sp. zn. ČVS: ORP 2039/1-OSV-BB-2009 policajt podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol o stíhaní navrhovateľa ako obvineného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Navrhovateľ si dňa 26.02.2010 zvolil za obhajcu JUDr. Michala Holčíka, advokáta a konateľa spoločnosti Ulianko & Holčík, s.r.o. so sídlom Nám. SNP 41, Zvolen, IČO: 36 856 517. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného obhajcu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť.

Uznesením Okresnej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 19.11.2010 sp. zn. 1Pv 2/2010 prokurátor okresnej prokuratúry sťažnosť navrhovateľa podanú proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietol.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 04.01.2012 sp. zn. 1T 119/2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.1.2012, bola trestná vec navrhovateľa postúpená Obvodnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Banskej Bystrici z dôvodu, že žalovaný skutok nie je trestným činom, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný ako priestupok.

Súd z rozhodnutia Obvodného úradu Banská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 06.02.2012 č. ObÚ-BB-VS3-2012/03088 zistil, že tento orgán odložil vec bez toho, aby začal konanie oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa mal úmyselným narušením občianskeho spolunažívania drobným ublížením na zdraví dopustiť navrhovateľ, a to z dôvodu, že zodpovednosť za priestupok zanikla s tým, že v tomto zázname o odložení veci je uvedené, že Okresný súd Banská Bystrica pod č. 1T 119/2011-345 zaslal Obvodnému úradu spisový materiál z dôvodu, že predmetný žalovaný skutok nie je trestným činom, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný ako priestupok.

Súd mal nepochybne zistené z pripojeného spisu ČVS: ORP 373-OZ-BB-2011, že navrhovateľ mal v danom konaní splnomocneného právneho zástupcu na základe plnej moci v osobe JUDr. Michala

Holčíka, advokáta a konateľa spoločnosti Ulianko & Holčík, s.r.o. na základe plnej moci. Z pripojeného spisu vyplýva, že právny zástupca skutočne vykonal nevyhnutné úkony, na základe čoho vystavil navrhovateľovi faktúru č. 12800067 vo výške 1277,40 € zo dňa 31.03.2012 za poskytnutie právnych služieb týkajúcich sa zastupovania navrhovateľa v konaní OR PZ BB ČVS: ORP 373-OZ-BB-2011 a tak isto vystavil faktúru č. 12800091 vo výške 391,25 € dňa 02.05.2012 ako náhradu hotových výdavkov týkajúcich sa zastupovania navrhovateľa v konaní OR PZ BB ČVS: ORP 373-OZ-BB-2011. Navrhovateľ pripojil aj príjmový pokladničný doklad, z ktorého vyplýva, že dňa 15.05.2012 uhradil advokátskej kancelárii Ulianko & Holčík, s.r.o., Nám. SNP 41, Zvolen sumu 391,25 € titulom faktúry č. 12800091 a z ďalšieho príjmového pokladničného dokladu zo dňa 11.04.2012 súd zistil, že navrhovateľ uhradil tej istej advokátskej kancelárii sumu 1277,40 € titulom faktúry č. 12800067.

Súd z pripojeného vyčíslenia trov obhajoby zistil, že fakturovaná suma vo výške 1277,42 € pozostáva z 11 úkonov trov obhajoby vo veci 1T 119/2011. Ide o tieto úkony:

1. úkon: prevzatie a príprava zo dňa 27.10.2010 odmena 60,12 €
režijný paušál 7,21€
2. úkon: sťažnosť proti uzneseniu č. 2 zo dňa 27.10.2010 odmena 60,12 €
režijný paušál 7,21€
3. úkon: dňa 31.01.2011 výsluchy svedkov:
Michala Petroviča v OR PZ BB v čase od 8.10 h do 8.30 h,
Michala Egriho v čase od 08.50 h do 9.30 h,
poškodeného Michala Chudobu v čase od 10.00 h do 11.15 h odmena 61,75 €
režijný paušál 7,41€
4. úkon: výsluch obvineného navrhovateľa v čase od 12.40 h do 14.00 h
dňa 31.01.2011 odmena 61,75 €
režijný paušál 7,41€
5. úkon: dňa 08.02.2011 výsluchy obvinených:
Michala Horváta v čase od 09.00 h do 09.45 h
Františka Čenkeja v čase od 10.00 h do 10.45 h odmena 61,75 €
režijný paušál 7,41€
6. úkon: písomné podanie - stanovisko k vyjadreniu. zo dňa 14.03.2011 odmena 61,75 €
režijný paušál 7,41€
7. úkon: písomné podanie - stanovisko k návrhu na doplnenie dokazovania
zo dňa 03.05.2011 odmena 61,75 €
režijný paušál 7,41€
8. úkon: preštudovanie vyšetrovacieho spisu OR PZ BB zo dňa 30.06.2011 odmena 61,75 €
režijný paušál 7,41€
9. úkon: preštudovanie vyšetrovacieho spisu OR PZ BB v čase od 11.00 h
do 11.30 dňa 25.07.2011 odmena 61,75 €
režijný paušál 7,41€
10. úkon: dodatok o zápisnici k výsluchu OR PZ BB zo dňa 24.09.2011 odmena 61,75 €
režijný paušál 7,41€
11. úkon: preštudovanie vyšetrovacieho spisu OR PZ BB v čase od 14.00 h
do 14.30 h dňa 25.10.2011 odmena 61,75 €
režijný paušál 7,41€

spolu 675,99 € + 20 % DPH + 81,11 € + 20 % DPH pri režijných paušáloch = trovy konania spolu 908,52 €; ďalej tieto trovy pozostávajú z náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času stráveného cestou zo sídla právneho zástupcu do miesta konania úkonov dňa 31.01.2011, 30.06.2011, 25.07.2011, 24.09.2011 a dňa 25.10.2011, t. j. zo Zvolena do Banskej Bystrice a späť, teda časový rozsah 10 začatých polhodín pri sadzbe 1/60 výpočtového základu za 1 á 12,35 € = spolu 123,50 € + 20 % DPH, t. j. 148,20 €; ďalej z náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času stráveného cestou zo sídla právneho zástupcu do miesta konania úkonov dňa 08.02.2011, t. j. zo Zvolena do Prievidze a späť, teda časový rozsah 6 začatých polhodín pri sadzbe 1/60 výpočtového základu za 1 á 12,35 € = spolu 74,10 € + 20 % DPH, t. j. 88,92 €; cesta autom do miesta konania úkonov v B. Bystrici v dňoch 31.01.2011, 30.06.2011, 25.07.2011, 24.09.2011 a dňa 25.10.2011, výpočet podľa zákona 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách - vlastné mot. vozidlo advokáta zn. Volkswagen Tuareg 3.0 L TDi EČV: A. XXX F., 5 x vzdialenosť ZV - BB a späť = 200 km, priemerná cena PHM = 1,40 €/1 l, koeficient opotrebenia vozidla za 1 km jazdy v dňoch 31.01.2011, 30.06.2011, 25.07.2011, 24.09.2011 a dňa 25.10.2011 = 0,183, priemerná spotreba PHM = 10,7 l/100 km, výpočet: 0,183 x 200 km = 36,60 €, 1,40 € x 200 km x 0,107 = 29,96 € a teda 36,60 € +

29,96 € = 66,56 € + 20 % DPH = 79,87 €; ďalej tieto trovy pozostávajú z cesty autom do miesta konania úkonov v Prievidzi dňa 08.02.2011, výpočet podľa zákona 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách - vlastné mot. vozidlo advokáta zn. Volkswagen Tuareg 3.0 L TDi EČV: A. XXX F., 1 x vzdialenosť ZV - Prievidza a späť = 130 km, priemerná cena PHM = 1,40 €/1 l, koeficient opotrebenia vozidla za 1 km jazdy dňa 08.02.2011 = 0,183, priemerná spotreba PHM = 10,7 l/100 km, výpočet: 0,183 x 130 km = 23,79 €, 1,40 € x 130 km x 0,107 = 19,47 € a teda 23,79 € + 19,47 € = 43,26 € + 20 % DPH = 51,91 €. Trovy právneho zastúpenia teda celkom predstavujú sumu 1277,42 €, ktorá pozostáva zo sumy 908,52 €, 148,20 €, 88,92 €, 79,87 € a 51,91 € tak, ako je to vyššie uvedené.

Súd ďalej zistil, že na základe objednávky právneho zástupcu navrhovateľa, a to advokátskej kancelárie Ulianko & Holčík, s.r.o., Nám. SNP 41, Zvolen, znalec MUDr. T. Z., E. Q. Č. XX, A., vypracoval znalecký posudok (ZP) č. 18/2011 v sp. zn. ČVS: ORP 373-OZ-BB-2011 s tým, že za tento ZP vyúčtoval vyššie uvedený znalec advokátskej kancelárii celkovú sumu 326,04 €. Súd mal preukázané, že predmetný ZP bol pripojený v spise ČVS: ORP 373/07BB-2011.

Následne z faktúry č. 12800091 súd zistil, že advokátska kancelária Ulianko & Holčík, s.r.o., vyfakturovala navrhovateľovi náhradu hotových výdavkov v súvislosti s predmetným ZP v celkovej výške 391,25 € a v tejto sume je: výdavky vypracovania ZP 326,04 € + DPH vo výške 65,21 € s tým, že súd mal za preukázané, že navrhovateľ obidve vyššie uvedené faktúry v celkovej výške 1668,65 € advokátskej kancelárii Ulianko & Holčík, s.r.o., Zvolen zaplatil.

Vzhľadom na to, že v trestnom konaní prokurátor zamietol sťažnosť navrhovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ a následne bola uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 04.01.2012 sp. zn. 1T 119/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.01.2012 trestná vec navrhovateľa postúpená Obvodnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy v B. Bystrici z dôvodu, že žalovaný skutok nie je trestným činom, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný ako priestupok, súd má za to, že v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. ide o nezákonné rozhodnutie. Keďže v súvislosti s týmto trestným konaním vznikla navrhovateľovi škoda, a to titulom trov právneho zastúpenia a hotových výdavkov, ktoré musel vynaložiť svojmu právnomu zástupcovi na základe vystavených faktúr, vznikla mu škoda, ktorú je povinný odporca uhradiť. Navrhovateľ musel v dôsledku tohto konania nahradiť trovy obhajoby, ako aj hotové výdavky.

Súd poznamenáva, že je irelevantné, že žiadosť na predbežné prerokovanie bola podaná na Ministerstve vnútra SR, hoci v súčasnosti je príslušným orgánom Generálna prokuratúra SR.

Súd zároveň podotýka, že v čase podania žiadosti bolo Ministerstvo vnútra SR príslušným orgánom konajúcim v mene odporcu, a to do 31.12.2012.

Súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 25/2011 - 33 z 24.03.2011, a to v tom zmysle, že Ústavný súd SR v odôvodnení nálezu uviedol okrem iného názor, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia nielen zastavenie trestného stíhania, ak k nemu došlo preto, lebo sa nenaplnil predpoklad spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenia obvinenia pre nezákonnosť ale rovnaké dôsledky má aj rozhodnutie o postúpení veci do priestupkového konania, ak k nemu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. Zmyslom a účelom zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, je stanoviť v súlade s čl. 46 ods. 3 Ústavy podmienky, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom, a to spôsobom umožňujúcim odškodniť všetky prípady spôsobenia škody poškodeným rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorý sa ukázal neskôr ako nezákonný.

V prípade navrhovateľa bolo trestné konanie skončené uznesením, z čoho je zrejmé, že predpoklad o spáchaní trestného činu sa nenaplnil. Podľa názoru súdu navrhovateľ od momentu právoplatného skončenia priestupkového konania bez uznania viny spĺňa všetky podmienky na priznanie ním uplatňovanej náhrady škody.

Súd ďalej poukazuje na ustálenú súdnu prax (rozsudok NS SR zo dňa 30.03.2011 sp. zn. 3CDo 194/2010) v súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím, vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Táto zásada bola vyjadrená už vo viacerých skorších rozhodnutiach, ktoré sa týkali náhrady škody spôsobenej štátnym orgánom v zmysle Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len Zákon č. 58/1969 Zb.). Rozhodovanie súdov podľa tohto zákona sa ustálilo medzi iným na názore, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa § 1 - 4 Zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (R35/1991). Na to nadviazal záver, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto spod obžaloby bol oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby (viď bližšie R70/1994). Na podstate týchto právnych záverov, ku ktorým sa dospelo vo vzťahu k prípadom škôd vzniknutých za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. zotrváva súdna prax aj po prijatí zákona č. 514/2003 Z. z.. Zákon č. 514/2003 Z. z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zavinil. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania.

V zmysle § 18 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

I keď jedným zo základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 veta prvá Zákona č. 514/2003 Z.z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu, bola odčinená (viď bližšie rozhodnutie NS SR sp. zn. 4MCdo 15/2009). Judikatúra dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam, ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu dôvodný, nakoľko je nepochybné, že navrhovateľ v trestnom konaní si zvolil za obhajcu JUDr. Michala Holčíka, advokáta a konateľa spoločnosti Ulianko & Holčík, s.r.o. so sídlom Nám. SNP 41, Zvolen. Táto advokátska kancelária si faktúrou č. 12800067 vyfakturovala tarifnú odmenu za poskytnutie právnych služieb v celkovej výške 1277,40 € a faktúrou č. 12800091 si vyfakturovala hotové výdavky titulom ZP vo výške 391,25 € s tým, že súd poukazuje, že tieto sumy pozostávajú z vyššie rozpísaných úkonov a ZP. Táto odmena obhajoby a hotové výdavky titulom ZP boli riadne vyúčtované a navrhovateľom vyplatené, čo mal súd preukázané predložením príjmových pokladničných dokladov zo dňa 15.05.2012 a 11.04.2012 z č. l. 4 a 5 obsahu spisu. Z predložených listín a z pripojených spisov súd mal preukázané skutočne vykonanie týchto úkonov, ktoré súd považoval za účelne vynaložené.

Zástupkyňa odporcu na pojednávaní konanom dňa 16.09.2013 okrem iného uviedla, že žiadajú návrh zamietnuť z dôvodov s poukazom na § 8 ods. 6 písm. a) Zákona č. 514/2003 Z. z. v platnom znení, nakoľko podľa nej v danom prípade je sporné, či samotný navrhovateľ si nezavinil začatie trestného stíhania aj samotné trestné stíhanie, keďže jednoznačne nebolo preukázané, či sa predmetný skutok stal, alebo nie. Ďalej k veci uviedla, že celé trestné konanie bolo vedené v súlade s trestným poriadkom a boli dodržané všetky zákonné predpisy. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 548/2012 zo dňa 07.11.2012 s tým, že žiadala, aby súd z trestného spisu, ktorý je v konaní pripojený, vyhodnotil,

či boli dodržané základné zásady trestného konania a podľa jej názoru tieto základné zásady trestného konania boli dodržané, a preto návrh žiadala v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa názoru súdu, vzhľadom na vyššie uvedené, súd si neosvojil obranu odporcu vyššie uvedenú, nakoľko súd v predmetnom trestnom konaní nezistil žiadne také okolnosti, na ktoré poukazovala zástupkyňa odporcu. Súd bol preto toho názoru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu dôvodný.

Podľa § 18 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

S poukazom na uvedené zákonné ustanovenia a na zaužívanú súdnu prax dospel súd k záveru, že navrhovateľovi vznikla škoda z dôvodu vzniku trov konania za obhajobu splnomocnenému právnomu zástupcovi, ako aj v súvislosti s predmetným ZP, v dôsledku čoho odporcu súd zaviazal na zaplatenie celkovej sumy 1668,65 €.

Okrem istiny žiadal navrhovateľ priznať aj príslušenstvo pohľadávky, a to úrok z omeškania od 03.09.2012 do zaplatenia v zákonom stanovenej výške 8,75 %.

O úroku z omeškania súd rozhodoval podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Výška úroku z omeškania medzi účastníkmi sporná nebola. Odporca sa bránil, že do omeškania sa mohol dostať až uplynutím 6-mesačnej lehoty, ktorú ukladá zákon na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. V konaní navrhovateľ preukázal, že sa so svojim nárokom obrátil na príslušné Ministerstvo vnútra SR, ktorému adresoval žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci. Ministerstvo vnútra na uvedenú žiadosť odpovedalo listom zo dňa 23.08.2012 a z prezenčnej pečiatky u právneho zástupcu navrhovateľa vyplýva, že táto došla 03.09.2012 do dispozície právneho zástupcu navrhovateľa. Od uvedeného dňa mal navrhovateľ za to, že bol odporca v omeškani. Súd si tento záver osvojil s tým, že nie je možné čakať 6 mesiacov, pokiaľ uplynie zákonom stanovená lehota na vybavenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku uplatneného v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Táto skutočnosť by mala vplyv len v tom prípade, ak by orgán štátnej moci, na ktorý sa poškodený so svojom nárokom obráti so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku neodpovedal. Keďže však Ministerstvo vnútra ako štátny orgán konajúci v mene štátu na žiadosť navrhovateľa odpovedalo už dňom 03.09.2012, navrhovateľ vedel, že odporca odmietol poskytnúť a vyplatiť náhradu škody, a teda sa dostal do omeškania s vyplatením tohto nároku. Preto pokiaľ išlo o námietku zo stranu odporcu, že úrok z omeškania je možné priznať až po uplynutí polročnej lehoty stanovenej zákonom, súd sa s týmto nestotožnil a mal za to, že navrhovateľovi vznikol nárok na úrok z omeškania bez ohľadu na znenie § 16 ods. 1 vyššie citovaného zákona, a preto súd zaviazal odporcu aj na zaplatenie úroku z omeškania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb súd preskúmal navrhovateľom uplatnené právo na náhradu trov konania a priznal mu titulom trov konania - trov právneho zastúpenia sumu 461,64 € za 5 úkonov právnej pomoci, a to prevzatie a príprava zastúpenia dňa 06.09.2013 vo výške 81,33 €, písomné podanie na súd dňa 06.09.2013 vo výške 81,33 €, účasť na pojednávaní konanom dňa 15.04.2013 vo výške 81,33 €, účasť na pojednávaní konanom dňa 04.07.2013 vo výške 1, t. j. 20,33 €, účasť na pojednávaní konanom dňa 16.09.2013 vo výške 81,33 €; ďalej tieto trovy pozostávajú z režijného paušálu 5 x 7,81 €; teda 426,98 € + 46,86 € režijné paušály + 20 % DPH, čo predstavuje priznané trovy právneho zastúpenia vo výške 461,64 €.

Súd nepriznal právnomu zástupcovi navrhovateľa odmenu za úkon právnej služby - písomné podanie na súd zo dňa 10.04.2013, nakoľko nejde o účelne vynaložené trovy konania, nakoľko týmto podaním právny zástupca navrhovateľa špecifikoval trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní s tým, že táto špecifikácia mal byť súčasťou samotného návrhu. Preto s poukazom na uvedené, súd nepovažoval tento úkon za účelne vynaložený, a preto nepriznal odmenu za tento úkon právnej služby.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Na základe uvedeného je odporca povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 461,64 €, a to na účet právneho zástupcu navrhovateľa, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 práv veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).